

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci navrhovateľa: **D., V.**, miesto pobytu Pobytový tábor Migračného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky R., na základe dlhodobej priepustky u R., proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky – Migračný úrad**, so sídlom Pivonková 6, Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu ČAS: MU-108-43/PO-Ž-2010 zo dňa 25.2.2011, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/20/2011-16 zo dňa 17.8.2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/20/2011-16 zo dňa 17.8.2011 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením opravný prostriedok navrhovateľa podaný 13.4.2010, proti rozhodnutiu odporcu ČAS: MU-108-43/PO-Ž-2010 zo dňa 25.2.2011, ktorým nebol navrhovateľovi udelený azyl a nebola mu poskytnutá doplnková ochrana, odmietol podľa § 250p OSP, nakoľko opravný prostriedok bol podaný oneskorene.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ včas odvolanie, v ktorom uviedol, že splnomocnený zástupca podal v zastúpení opravný prostriedok oneskorene, súd však neskúmal dôvody oneskoreného podania a odmietnutím podania odňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom. Preto žiadal odvolací súd, aby napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu a vrátil súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Podľa § 24 ods. 2 zákona č. 71/1976 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Odvolací súd z administratívneho spisu zistil, že napadnuté rozhodnutie odporcu obsahujúce správne poučenie o opravnom prostriedku, bolo zástupcovi navrhovateľa doručované do vlastných rúk prvýkrát dňa 2.3.2011, opakovane dňa 3.3.2011 a dňa 3.3.2011 mu bola zásielka uložená na pošte. Zásielka bola prevzatá zástupcom navrhovateľa dňa 21.3.2011. V súlade s § 24 ods. 2 správneho poriadku sa za deň doručenia považuje tretí deň od jej uloženia, teda deň 6.3.2011.

Lehota na podanie opravného prostriedku začala plynúť dňa 7.3.2011 a posledný deň lehoty pripadol na 5.4.2011. Opravný prostriedok bol osobne podaný na Krajskom súde v Bratislave dňa 13.4.2011, teda zjavne oneskorene. Lehota na podanie odvolania plynie odo dňa doručenia rozhodnutia a to, ktorý deň je dňom doručenia jednoznačne ustanovuje § 24 správneho poriadku. Nie je podstatné, kedy bolo rozhodnutie reálne prevzaté zástupcom navrhovateľa.

Krajský súd neodňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom, práve naopak, navrhovateľ nevyužil svoju zákonnú možnosť podať opravný prostriedok v zákonom stanovenej lehote. K uvedenému Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti

je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení.

Námietky navrhovateľa neboli spôsobilé spochybniť správnosť rozhodnutia krajského súdu. Krajský súd správne odmietol opravný prostriedok navrhovateľa ako oneskorene podaný a preto odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil (§ 219 OSP).

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 224 ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 OSP a v odvolacom konaní neúspešnému navrhovateľovi právo na ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2011

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová